

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 5. juli 2021 — FU og DRV Intertrans BV**(Sag C-410/21)**

(2021/C 391/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: FU og DRV Intertrans BV

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ⁽¹⁾ af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at:
 - såfremt myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, efter en anmodning fra myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten om at få disse A1-attester trukket tilbage med tilbagevirkende kraft, begrænser sig til foreløbigt at trække disse attester tilbage med en meddelelse om, at de ikke længere er bindende, således at en straffesag i beskæftigelsesmedlemsstaten kan fortsætte, og den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, først vil træffe endelig afgørelse, når denne straffesag er endeligt afsluttet, gælder den til A1-attesterne knyttede formodning for, at de pågældende arbejdstagere er forskriftsmæssigt tilsluttet den sociale sikringsordning i den udstedende medlemsstat, ikke længere, og A1-attesterne er ikke længere bindende for myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten;
 - såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten i lyset af retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol lade de pågældende A1-attester ude af betragtning på grund af svig?
2. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽³⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF samt artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽⁴⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed, der i en medlemsstat får udstedt en vejtransporttilladelse af en medlemsstat i Den Europæiske Union i henhold til forordning (EF) nr. 1971/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis fremgår, at det hermed uafkræfteligt er godtgjort, at virksomheden har hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 83/2004 i denne stat, når det skal fastsættes, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, og at myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten er bundet af denne fastsættelse?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 284, s. 1.⁽²⁾ EUT 2004, L 166, s. 1.⁽³⁾ EUT 2009, L 300, s. 51.⁽⁴⁾ EUT 2009, L 300, s. 72.**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 14. juli 2021 — RS****(Sag C-430/21)**

(2021/C 391/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Appellant: RS

Præjudicielle spørgsmål

1. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 148, stk. 2, i Rumæniens forfatning, således som Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) har fortolket den i sin afgørelse nr. 390/2021, hvorefter de nationale retsinstanser ikke har beføjelse til at efterprøve, om en bestemmelse i national ret, som Curtea Constituțională har erklæret overensstemmende med forfatningen, er forenelig med EU-retten?
2. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 99, litra ş), i den rumænske lov nr. 303/2004 om statuten for dommere og offentlige anklagere, hvorefter der kan indledes en disciplinærsag og idømmes disciplinære sanktioner med hensyn til en dommer for dennes manglende overholdelse af domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstolen) i tilfælde, hvor den pågældende dommer skal give EU-retten forrang for begrundelsen i en afgørelse fra Curtea Constituțională, idet der herved er tale om en bestemmelse i national ret, der fratager dommeren dennes beføjelse til at anvende en dom fra EU-Domstolen, som den pågældende anser for at have forrang?
3. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national retspraksis, der forbyder dommere at anvende Den Europæiske Unions Domstols praksis i straffesager såsom indsigelser om en straffesags rimelige behandlingstid, der er reguleret i artikel 488 i den rumænske strafferetsplejelov, idet der i modsat fald vil ske disciplinære konsekvenser?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2021 —
Liberty Lines SpA mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sag C-437/21)

(2021/C 391/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Liberty Lines SpA

Indstævnt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Præjudicielt spørgsmål

Er [EU]-retten, og navnlig princippet om fri udveksling af tjenesteydelser og princippet om maksimal konkurrence ved tildeling af offentlige kontrakter, til hinder for en bestemmelse såsom artikel 47, stk. 11a, i lovdekret nr. 50 af 24. april 2017, ophøjet til lov nr. 96 af 21. juni 2017,

- hvor hurtig personbefordring på skibsforbindelser mellem Messinas havn og Reggio Calabrias havn sidestilles eller i det mindste ved lov kan sidestilles med befordring med jernbane ad søvejen mellem fastlandet og Sicilien som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra e), i transport- og søfartsministeriets dekret nr. 138 T af 31. oktober 2000, og
- der giver eller synes at være egnet til at give Rete Ferroviaria Italiana S.p.A. en eneret med hensyn til tjenesteydelsen vedrørende befordring med jernbane ad søvejen, herunder ved brug af hurtigbåde mellem Sicilien og fastlandet?